

מנכ"ל יהלומי וחץ מזה הכל בסדר

רנו בישראל הוא אריה קרסו, מראשי מד"א - בהתנדבות, כמוכן.

ביטוח

ללא מיכרז

גם עניין הביטוח של מכוניות ועובדי מד"א מצוי, כרגע, בחקירה נמרצת של המישטרה. האחראי על הביטוח הוא ברוך גנדלר, שהוא עצמו סוכן ביטוח וטכנאי קשר, ושהוא גם שותף של עובד בכיר אחר, מיכאל אבידן, בעסקי ייבוא למיניהם. בשעתו נעשו כל ביטוחי מד"א אצל חברת ציון, באמצעות סוכנות רוונטל. לימים רבו הצדדים. אחד העובדים של רוונטל, סוכן ביטוח בשם ז'אן ויקטור, הקים סוכנות ביטוח ושמה אבידן, והיא קיבלה בילעדי, וללא כל מיכרז, את ביטוח מד"א. אבידן היא סוכנות של רוונטל, שהיא חברה-בת של הסנה. היא פרמה השנתית לביטוח-רכב בלבד של מד"א היא 4.5 מיליון לירות. המישטרה חוקרת עתה אם אחד מראשי מד"א מקבל מאבידן חלק מפרמיות הביטוח.

מה שברור הוא כי מפירת הביטוח ללא כל בדיקה של תעריפים מתחילים צורמת ביותר.

כמו בכל גוף מסתובב, גם כאן התפתחו קשרי-מישטרה ענפים. מנהל בית מרכז מד"א הוא יורם חמי, אחיו, יחיאל חמי, הוא יושב-ראש סניף בתים. גציב תלונות-הציבור של מד"א, המטפל גם בתלונות נגד תחומיו של מנהל הבית, יורם חמי, הוא אמנון גלוסקא. בדו"דו של יורם חמי, גיסו של מנהל הבית הוא מיכאל אבידן, הטכנאי הארצי של מד"א.

גנדלר ועירוני סירבו להשיב לשאלות, והיפנו אותי למנכ"ל החדש, אריאל יהליר מי. יהלומי אמר כי ההגדרות תיערכנה השנה על-ידי ועדה שתיכנה, תחת זאת שהתפטרה. בינתיים מנהלים יעקב חפץ ועירוני את ההגדרות ללא פיקוח ציבורי. הוא אמר כי הסדר תלושי הדלק מקובל בחברות רבות. הציוד שחסר ב-אמבולנסים נעלם, לדבריו, עוד באמריקה, ולא הגיע כלל ארצה, אשר להסדרי הביטוח, לדעתו הם זולים וכדאיים. גם את זקת כלי-הרכב הפרטיים והאמבולנסים על-ידי בכירים מוצדקת, שכן עליהם להיות בכוננות 24 שעות.

מד"א הוא גוף ציבורי, ועובדיו הם עובדי-ציבור. בחודשים האחרונים נגעו כמה עיתונים בפרשיות שוליות של תקלות בסניפי רמת-גן וחיפה, הנוגעים בעיקר לקרשנות בעבודה.

אולם על החשדות המובאים כאן לא ריחוף עד כה את גורם אחר, להוציא קבוצת-עובדים שמסרה אותם למישטרה. המישטרה שהתחילה לחקור מה שנראה לה כתלונה נגד עובדים בסניף רמת-גן, קיבלה לפתע מיסמכים המורים על דבריו המורים ביותר, הצריכים לזעזע את האחראים לאירגון.

כיוון שלמישרד-הבריאות אין השפעה עליו, אולי דרושה גם כאן התערבות רשם האגודות השיתופיות, שיפזר את הנהלת מנג'ר-הידאום וימנה ועדה קרואה, עד ילגמר חקירת החשדות.

יגאל לביב

דולר, להקמת בנק-הדם החדש. לפי החלטת מד"א היה צריך הבנק להיבנות בתל-השומר.

הנהלת מד"א סירבה להצעת מישרד-הבריאות, לקבל שלד של בית-חולים ב-יפו, העומד ללא שימוש לצורך בנק-הדם, ו-החליטה להקים בית חדש. עד כה הוצאו על תיכנון (ללא מיכרז) 2.5 מיליון לירות לארכיטקט יוסף מושלי, עתה, אחרי שהוצא הסכום לתיכנון, התברר כי לא ניתן לבנות את הבית בתל-השומר, ומחפשים מקום חדש.

מדוע מסרבת הנהלת מד"א להצעת מישרד-הבריאות, שתחסוך עשרות מיליוני לירות? אגב, שר-הבריאות הצהיר השבוע בכנסת כי אין למישרדו כל השפעה על אירגון מד"א.

אמבולנסים

לצמרת

חת התעלומות הגדולות של מד"א הוא מיספר האמבולנסים שיש לאי-גון. לפי ספירת הביקורת הפנימית, יש 653 כלי-רכב, מזה 550 אמבולנסים. קרוב ל-50 אמבולנסים מוחזקים במרכז האירגון ומוגדרים כרכב יעדתי. זהו רכב דצמוד למרכז, ועליו לשמש ליעודים מוגדרים של הצלת חיים וטיפול רפואי. בפועל, הייעוד של 50 אמבולנסים אלה הוא לשמש כרכב צמוד של הפקידות הבכירה של מד"א, והם משמשים לה לצרכים הפרטיים. עיסקי-הרכב הם כולם בידי ברוך גנדלר.

המאזן מראה על הכנסות צפויות של 1.3 מיליון לירות ממכירות אמבולנסים וציוד. אין כל פירוט למכירות אלו. אך אולי יפתרו המכירות של ציוד ואמבולנסים בסכומים של מיליונים מדי שנה את תעלומת הציוד החסר. מד"א מחזיק 36 מכוניות עבור בכיריו, מהן כמה וכמה עבור אותם הממלאים תפקידים בהתנדבות, כמו יושב-ראש הייעוד הפועל, רון רוזין, שקיבל אודי 80. קרוב ל-3 מיליון לירות עולה למד"א אחזקת 50 האמבולנסים, המשמשים כרכב פרטי, ועוד 36 המכוניות הפרטיות.

היקף ששדחו, הרי שנאצו במקביל לפתוח בחקירה היכן סכומי-כסף שתרכו.

24 ביולי 1977 כתב מילטון לאמבט, אחד התורמים הגדולים, לבנימין סאקס, הודיע לו כי נודע לו שאירגון בני בצלאל הסכים לתרום להקמת חדר ביש-ראל ברחובות, באמצעות הסניף שם, שב-ראשו עומד גרשון דרור. לשם כך נמסרו ב-30 ליוני 1976 בידי יעקב חפץ, מנהל הכספים של מד"א, 600 דולר. עוד 600 דולר נשלחו בהמחאה נפרדת עבור גרשון דרור לאותה מטרה. הוא ביקש קבלות על התרומות. ב-18 בדצמבר באותה שנה כתב גרשון דרור למילטון לאמבט מיכתב ובו תיאור החדר המוקם וצילומים שלו.

במיכתב הצהיר כי שני הסכומים מים שלאמבט כתב שנתן, 600 דולר בידי יעקב חפץ ועוד 600 דולר כהמחאה, מעולם לא הגיעו ל-גרשון דרור או לאירגון ברחובות, והוא ביקש כי לאמבט יברר מה קרה להם.

ב-8 בינואר 1978 כתב לאמברט ליעקב חפץ (שהוא גם אחד משני המנהלים של חברת דק) והצהיר כי 30 בינוי 1976 נמסרו ליעקב חפץ, ביד, חבילה של תעודות-בונדס בשווי כולל של 54 אלף דולר, בערך, וביניהן שלוש בשווי 600 דולר שנועדו לגרשון דרור ברחובות. בהתאם למיסמכים המצורפים, נפדו ה-אגרות, ותמורתן נועדה לחדר ברחובות, וחפץ אישר זאת בהתייחס ידו על ה-מיסמך. שנה לאחר מכן נשלחו עוד 600 דולר. לאמברט ביקש מחפץ כי יפתוך את התידה בשיחה עם דרור.

ב-9 ביולי 1978 כתב גרשון דרור ללאמברט כי עדיין לא קיבל את אותם 1200 הדולרים, אולם קיבל סכומים אחרים מתרומות שנועדו לחדר ברחובות. הוא ביקש כי לאמברט יברר עם כל מי שניתן לברר מה קרה לכספים. ב-18 בדצמבר כתב דרור ללאמברט כי הצליח לקבל 100 מתוך 1200 הדולרים החסרים, והוא מקווה כי יפתור גם את בעיית היתרה שנעלמה.

מה קרה לכספים הללו? מדוע נעלמו משך שנה השנים האחרות?

לברוך גנדלר מיכתב, שבו הוא סיפר כי הופתע לשמוע מאחד המומחים האמרי-איים של מד"א, שביקרו בישראל, כי באמבולנסים של מד"א אין כלל לוחות-גב מיוחדים, שנועדו להצלת נפגעי תאור נות דרכים שנפגעו בגבם. סאקס צירף למכתבו רשימת-ציוד שגילוה לכל אמ-בולנס שששלח לישראל, והכולל לוחות-גב יקרים אלה.

הוא ביקש לדעת מה קרה ללוחות, שכן אינו מבין מדוע לוחות אלה אינם בשי-מוש בישראל, כיוון שהם חיוניים להצלת חיים בישראל. ברוך גנדלר השיב ל-מיכתב זה במיכתב משלו, בתחילת פברואר, ובו הסביר כי הלוחות לא חולקי לסניפים ולאמבולנסים, כיוון שעדיין אין יודעים להפעיל אותם, וכי מייד אחרי ש-יעברו העובדים קורס מתאים, יחולקו ה-לוחות לכל אמבולנס.

מיכתב זה הוא שקר. בדיקות שעשתה המישטרה העלו כי מתוך 600 לוחות שנשדחו לישראל ב-30 במבולנסים הרשומים כפעילים ב-מד"א, נמצאו בכל האירגון רק 10 מחירי כל לוח כזה הוא 60 דולר, ושני ה-לוחות שנעלמו הוא כ-35 אלף דולר.

התרומות

נעלמו

ראה כי האמריקאים החלו חושדים שמהו אינו כשרה. במחצית 1977 דרש סאקס לדעת מדוע אין על האמברט

הרמטכ"ל תורם דם כאמבולנס של "מגן-דויד-אדום" ההר הוליד עכבר

מד"א מספק לבכיריו תלושי דלק ב-חינם, בפיקסים של 1500 לירות האחז, המוצאים על-ידי חברה בשם ר. חיון בע"מ, וכמוהו כהמחאה בנקאיות של בנק לאר-מי. התלושים ניתנים ביד רחבה ביותר.

מד"א מבטח גם את המכוניות שיש נשות עובדיו ושג עובדיו לשי-עבר.

כך, למשל, משלמת השנה מד"א את הביטוח המקיף של המכוניות שאינן שיי-כות לה כלל: של בן-ציון רוקן, ראש הכספים לשעבר; מלכה תלפון, אשת מנכ"ל לשעבר; חנה עירוני, אשת אלי עירוני, מנהל ההגדרות; יוכבד קרינוביץ, אשת סגנו של עירוני; כן מבטחת מד"א מכר גיות פרטיות של מתנדבים פעילים ללא תמורה באירגון, כמו מיכאל ברי, האחראי על ברוך גנדלר, ואברהם עצמון, סגן ה-נשיא. אגב, ל-36 מתוך 50 המכוניות הפרטיות שבבעלות מד"א הן תוצרת רנו. ייבואן

נות? אזי המישטרה תגדה זאת. בינתיים החליטו האמריקאים להפסיק את כל העברות הכספיים לישראל, עד שיתברר התעלומות.

מי שסבור כי בכך תמו תעלומות ה-ציוד והתרומות, טועה. בתקציב מד"א לשנת 1979/80, שאושר לאחרונה, מוקצב סכום של 33 אלף דולר ליבוא ציוד טל-מטריה (בודק לב ולחץ-דם, המחובר ל-אלחוט. התוצאות עוברות לרופא במרכז, הנותן הוראות באלחוט איהו טיפול ל-י-שוח). אולם בכניסה לבית מד"א תלויים לוחות תודה לתורמים על התרומות ש-נתנו, ובין הלוחות גם לוח-תודה ל-רומה שכבר ניתנה לרכישת ציוד הטל-מטריה.

ציוד כזה לא קיים במד"א. מה קרה לתרומה שניתנה ושעדיה ניתנה, בוודאי, קבלה? בתקציב נרשם כי התקבלו עד כה תרומות מכל העולם בסך 2.5 מיליון

לנסים אלונקות מיוחדות, שנועדו להר-דת נפגעים מקומות גבוהות, ואשר מחי-רן 20 אלף דולר האחת. קרוב ל-300 אלונקות יקרות כאלה נשלחו לישראל. היכן הן, שואל סאקס.

גנדלר השיב לו כי הן הועברו מן ה-אמבולנסים, שנתרמו על-ידי האמריקאים באמבולנסים שנשלחו על-ידי האירגון ב-בריטניה. בדיקות שעשתה המישטרה העלו כי חלק ניכר מאלונקות אלה נעלם ואיננו, כך, למשל, גנדלר כתב לסאקס כי אלונקות כאלה מצויות בקריית-שמונה ובמיצפה-רמון. בדיקות העלו כי אותה עת, ביוני 1977, לא היו אלונקות במקומות אלה.

תשובות דומות השיב גנדלר לשאלה היכן ציוד המוניטור שנשלח. הוא שלח לסאקס רשימת סניפים שבהן מצוי ה-ציוד. לפחות בחלק מהם, התברר בבדי-קה הציוד איננו.

אם עד כה היו האמריקאים עמי-קים בחקירה היכן נעלם הציוד